

dodání nějakého spisu soudního aneb za nějaké jiné jednání úřední, neposílali soudům těmto přímo, anobř prostředkem ministerií práv a záležitostí zahraničných.

Svobodný pán Kraus mp.

86.

Nařízení, vydané od ministerium záležitostí duchovních a vyučování dne 11. března 1857,

pro všechny země korunní, vyjímajíc království Lombardsko-Benátské a Hranici vojenskou,
kolik žáků se může do každé třídy na gymnásiích přijímati.

(V Zák. říš. č. XIII. vyd. a rozesl. dne 31. března r. 1857 č. 57.)

Učitelové na gymnásiích k tomu jsou ustanoveni, aby žáky ve škole netoliko vyučovali, nébrž jim v těch předmětech, kterým je vyučují, vhodným cvičením takové hbitosti zjednali, by jim cvičení domácí žádných obtíží nečinilo; též k tomu jsou ustanoveni, aby domácí cvičení žáků řídili, a prohlížejíce jim bedlivě úkoly a chyby v nich opravujíce, tím spůsobili, by jim cvičení domácí v skutku bylo užitečné a žáci mimo vyučování veřejné zvláštního vyučování domácího v předmětech gymnasiálních vůbec neměli potřebí; konečně jsou gymnasia k tomu zřízena, aby zároveň byla školami vychovávacími; že však úkolům těmto zadost učiniti nelze, když v jedné třídě příliš mnoho žáků jest, tedy se v příčině gymnasií, ježto jsou prohlášena za veřejná, toto nařízení dává:

1. V žádné třídě nemá býti více 50 žáků.

2. Byli by v třídě některé žáků více, budiž na dvě rozdělena a toto dvoje oddělení zachováno buď v spůsobě tříd vedlejších dotud, pokud toho potřeba vyhledává. Není však v případnosti takové dovoleno žáků tak oddělovati, aby do jednoho oddělení byli dáni žáci lepší a do druhého slabší.

3. V takových třídách vedlejších mají vůbec vyučovati učitelové toho gymnásium, jehož se týče. Jestli gymnásium placeno z eráru neb z fondu studií, mohou žádati, aby jim za to, že jim přibylo prací povinných, dle normálu byla dána remunerace. Kde by však učitelové nemohli těchto rozmnožených prací na se vzíti, aneb kde by nebylo vhodno, aby je na se brali, dovoluje se, aby se k nim dle míry rozšířeného vyučování vzali suplenti, kterýmž se však třídy vedlejší nemají výhradně svěřovati. Nastaneli potřeba pomoci takové, budiž k ministerium v náležitý čas příhodný návrh v příčině toho podán.

Čímž se nařízení, dané dne 14. července 1850 (zákonníka říšského č. 275),
moci své zbavuje.

Hrabě Thun mp.